

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/189/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201308
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812201308.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. , so sídlom v Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, proti žalovanému Š. X., A. M. T., S. Č.. XX, o zaplatenie 4.075,43 eura s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.5.2012 č. k. 10C/39/2012 - 32 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 1.143,81 eura s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 30.6.2009 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 15 euro počnúc mesiacom, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho, ktorého mesiaca pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Týmto rozsudkom rozhodol o peňažnom nároku žalobcu na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 4.075,43 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť sedemdesiatich dvoch mesačných splátkach po 77,21 eura. Pre neplnenie zmluvných povinností zaslal žalovanému dňa 29. 6. 2009 výzvu na splatenie zostávajúceho dlhu v sume 4. 274,58 euro. Po zosplatnení úveru žalovaný zaplatil sumu 199,15 eura, preto žalobca uplatnil nárok v žalovanej výške. S istinou požadoval aj úrok z omeškania vo z výške 0,024 % denne, t. j. 8,76 % ročne.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a po právnom posúdení podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 4, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, článku 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 2, § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 ods. 1, § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 657 Občianskeho zákonníka dospel súd prvého stupňa k záveru, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá sa neriadi režimom Obchodného zákonníka. Na označenú zmluvu a právne vzťahy z nej vzniknuté je preto potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských úverov ako aj príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.655,51 eura (t. j. 80.000 Sk korún pri konverznom kurze 30,1260/1 euro). V zmluve je uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj "RPMN") 32,40 %, nie je uvedená z akých položiek (poplatkov a úrokov) pozostáva a nie je uvedená ani ročná úroková sadzba úveru. Zdôraznil, že rozdiel medzi požičanou sumou a sumou, ktorú mal žalovaný vrátiť jej 2.903,54 eura (87 472 SK), čo predstavuje navýšenie o cca 110 % a v zmluve určená RPMN nie je v súlade s navýšením úveru. Vzhľadom na chýbajúci údaj o ročnej úrokovej sadzbe, zmluvu považoval za platne uzavretú, ale podľa ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzavretia považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Uzavrel preto, že žalovaný z poskytnutého úveru (2.655,51 eura) uhradil sumu 1.511,70

eura, a neuhradený zostatok úveru predstavuje sumu 1.143,81 eura. V tejto časti preto žalobe vyhovel a priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. V prevyšujúcej časti uplatneného nároku žalobu ako neopodstatnenú zamietol .

Na základe žiadosti žalovaného, s prihliadnutím na jeho majetkové pomery dospel k záveru, že jeho nízky príjem mu nedovoľuje zaplatiť dlžnú sumu jednorázovo, preto podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. žalovanému povolil splácať istinu vrátane príslušenstva v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok .

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a keďže žalobca bol oproti žalovanému v konaní neúspešný vo väčšom rozsahu, pričom žalovaný si trovy konania neuplatnil, náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zamietavom výroku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku zmenil a žalobe v tejto časti vyhovel. Vytýkal súdu, že pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho názoru , keď úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že úverová zmluva medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 8. 8. 2007 a v tom čase podľa platného a účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov sa nevyžadovalo, aby spotrebiteľská zmluva obsahovala ročnú úrokovú sadzbu. Ustanovenie o tom, že ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, tak potom sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov do zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zaviedla až novela vykonaná zákonom č. 568/2007 Z.z. , ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2008. Neuvedenie tohto údaja v spotrebiteľskej zmluve tak nemalo za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zdôraznil aj tú skutočnosť, že ročná percentuálna miera nákladov bola v čase uzavretia zmluvy počítaná v zmysle zákonne upraveného vzorca pre výpočet v slovenských korunách. K zmluve nebol zavedený žiaden jednorazový poplatok, napr. za vedenie úverového účtu, za poistenie úveru, preto podľa názoru žalobcu je ročná percentuálna miera nákladov v tomto konkrétnom prípade totožná s úrokovou sadzbuou. Dal do pozornosti, že z dôvodu právnej istoty právny predpis, resp. jeho ustanovenia pôsobia iba do budúcnosti a nie do minulosti, pretože v prípade ich spätného pôsobenia by sa vážne narušila požiadavka na ich bezrozpornosť a tiež na všeobecnú prístupnosť (poznateľnosť). Zdôraznil, že súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stali aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a konanie mu predchádzajúce postupom podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku nebolo napadnuté odvolaním, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť a preto nebolo ani predmetom preskúmavania odvolacím súdom (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, ak pri rozhodovaní vychádzal z právneho predpisu, ktorý v čase uzavretia úverovej zmluvy nebol účinný, preto jeho záver, že zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov - pre chýbajúci údaj o ročnej úrokovej sadzbe - nemožno považovať za správny.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odvolačný súd konštatuje, že medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že zmluva o úvere zo dňa 8.8.2007 je spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej žalobca vystupuje ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, pričom dodávateľ konal a spotrebiteľ nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je takzvanou formulárovou zmluvou.

Spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania sa tak riadi príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských zmluvách v znení platnom do 31. 7. 2008 (s poukazom na § 25 ods. 2 prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., ktorým bol zákon č. 258/2001 Z.z. zrušený dňom 1. 10. 2010) a ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 10. 2008.

Zo znenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 1.1.2008 vyplýva, že zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov . Chýbajúci údaj o ročnej úrokovej sadzbe v spotrebiteľskej zmluve však v čase uzavretia úverovej zmluvy účastníkmi takýto následok nespôsobil.

Z uvedeného vyplýva, že ak súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že pre chýbajúci údaj o ročnej úrokovej sadzbe je spotrebiteľský úver zo dňa 8.8.2007 bezúročný a bez poplatkov, potom jeho záver nemožno považovať za správny, pretože súd na vec aplikoval právny predpis v znení, ktorý v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy ešte nebol platný ani účinný. Neuvedenie tohto údaju v spotrebiteľskej zmluve tak nemalo za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zamietavom výroku podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa nárok žalobcu posúdiť podľa právneho predpisu (zákon č. 258/2001 Z.z.) v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, na právny vzťah účastníkov konania aplikovať príslušné hmotnoprávne ustanovenia vzťahujúce sa na posúdenie nárokov zo spotrebiteľských zmlúv, vyporiadať sa aj posúdením prijateľnosti jednotlivých zmluvných podmienok z hľadiska, či nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a až následne vo veci o nároku žalobcu v prevyšujúcej časti opätovne rozhodnúť a rozhodnutie podľa zásad uvedených v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.